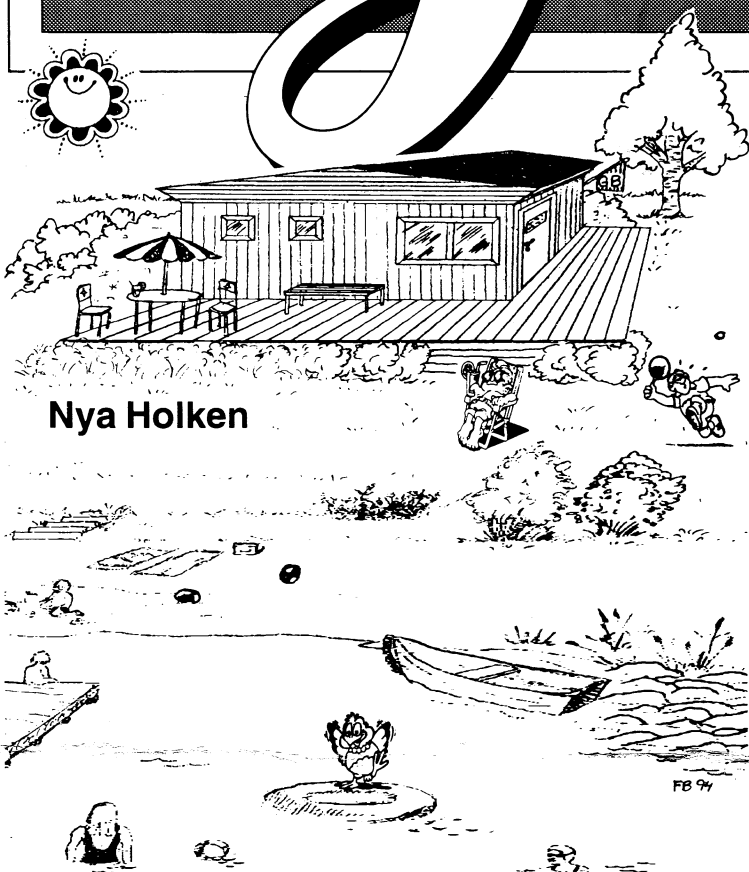

Yttersjö

RUNT

Nr 3
JUNI 1994

Nya Holken

Yttersjö fritidsförening

Styrelsen består av följande personer valda för 1994.

Ordf. Anders Vesterlund 14 73 01
Sekr. Kristina Sandström 14 72 00
Kassör: Roger Boström 14 73 14
Övr. led. David Bergström 14 71 62
Nils-Erik Jonsson 14 72 58
Kenneth Sandberg 14 72 52

Arbetsordning för byns sommarnöjen. Myresjö fixade valborg med god upplutning.

Gambyn grejar midsommar och lägger ut bryggorna (före midsommar). Tjärdalen ordnar höstfesten, och tar upp bryggorna (senast sista augusti). Styrelsen jobbar för högtryck med Holken. Den rivs och uppförs i nytt skick.

Vi hoppas på byns fulla stöd i detta projekt. Styrelsen vill fortfarande ha in förslag på fritidsaktiviteter och aktiva ledare. Ring någon i styrelsen.

Tack för ordet
Ordf. Anders Vesterlund

Yttersjö
byålderman
DAVID BERGSTRÖM
Sekreterare
IVAN BOSTRÖM
Kassör
ANN-SOFIE ENGMAN

Kurs i Yttersjö!

Tycker Du att det är jobbigt att åka in till stan var gång barnen eller Du själv skall gå på kurs?

Då har vi lösningen här.

Fr o m i vår har vi "kursat" här i Yttersjö.

I samarbete med ABF har vi ordnat div. kurser i gitarr (3 olika nivåer), pojkmätlagning, akvarell, naturdetektiv och smyckedesign.

Visst låter det kul!

Till hösten kör vi igång igen.

Vad vill Du göra i höst?

Kanske en svampkurs, barnmålarskola, naturskola årskurs 4-6 och en för vuxna, akvarellmålning, snöskoter (förarbevis) kompostering och mycket, mycket mer.

Kom gärna med egna förslag.

Ring för vidare info

Ingrid Wiktorsson 14 71 07
ABF 13 72 80

Gamla Holken (riven)

Nya Vägen !!

Ett tack från Yttersjö till
KAJ JOHANSSONS ÅKERI

Byborna

Midsommarfirande i lekparken!

9:00 klär vi midsommarstången.

11:15 går den lövade skrinan från Fahlgräns till lekparken

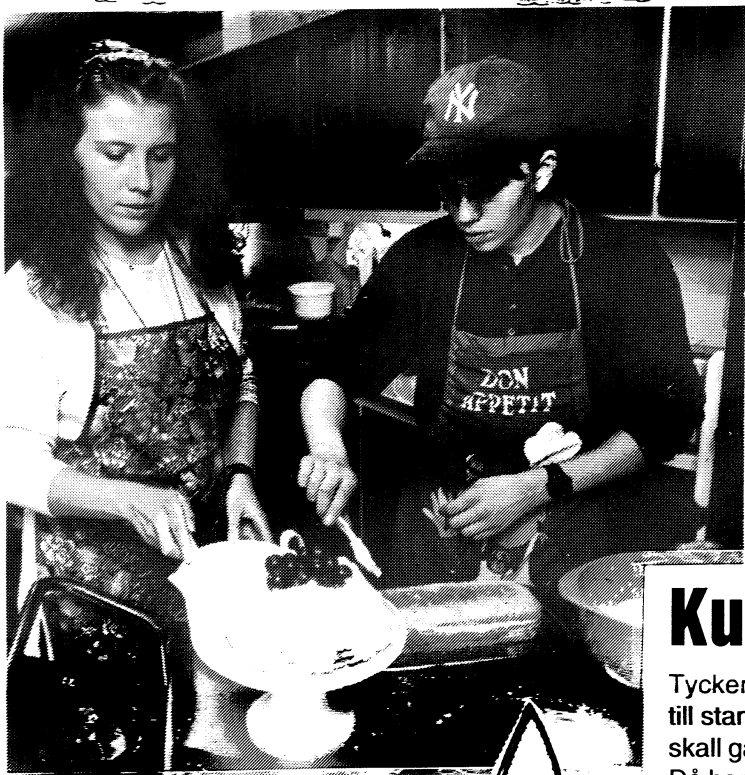
12:00 reser vi midsommarstången
Sedvanliga aktiviteter.

Lotterier.

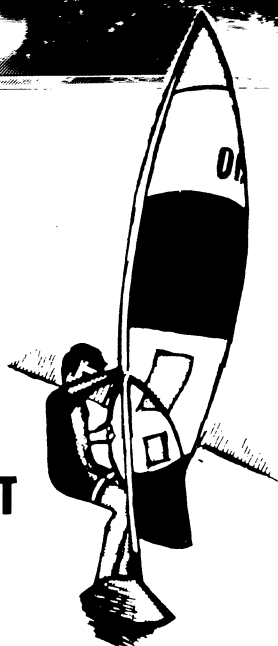
Fika.

14:00 Brännbollsturnering.

Välkommen!

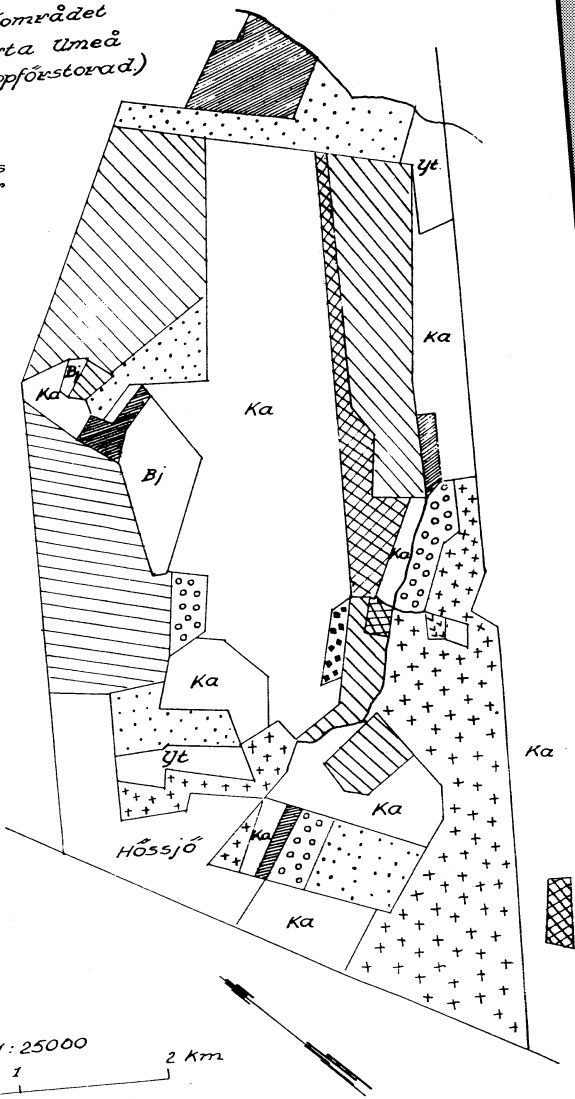
För tillfälliga besökare
**SURFING
BÅTPLATS
vid
MYROMRÅDET**
(Ljunglöfs kurva)

SAXAT UR BOKEN
VÄSTERBOTTEN 1956

Karta över Yttersjöområdet
Utdrag ur storkarta Umeå
nordmellersta. (Uppförstora.)

- Yttersjöområdets byar
- ▨ Råbäck
- ▩ Stöcksjö
- ▧ Kåddis
- ▦ Klabböle
- ▥ Skravelsjö
- ▤ Sörmjöle
- ▣ Djäkneböle
- ▢ Böle (Ö Teg)
- yt. = Yttersjö
- Ka = Kasamark
- Bj = Bjersjö

hemman får vintertid söka sig mera varaktigt arbete. Anställning vid sågverk och lossning av järnvägsvagnar för olika firmors räkning är en vanlig vintersysselsättning.

Stuveriets organisation och särdrag i Umeå.

Då skeppningssäsongen i Umeå inre hamn endast är c:a 7 månader, och arbete inte ens under denna tid alltid är tillgängligt, har det varit kajarbetarnas strävan att hålla ner den fasta kårens storlek så mycket som möjligt för att åt en grupp skapa en fast årlig inkomst. I början av 1900-talet bestod den fasta kåren av¹⁾ 9 man, prämgänget, så kallat emedan en stor del av arbetet utfördes på prämar, som bogserades från Holmsund till Umeå. Ibland förekom då sammanstötningar med stuveriarbetarna i Holmsund, som ansåg att »Yttersjöarna» tog arbete ifrån dem. Så småningom ökades kåren ut med ytterligare 13 man, som lossade fartyg, som gick upp till inhamnen. Dessa hade emellertid icke på långt när så många arbetstillfällen som prämgängets medlemmar. Enligt nu gällande avtal²⁾ skall den fasta kåren bestå av en A-kår med 22 man och B-kår med 15. Detta avtal följs emellertid icke vad arbetsstyrkan beträffar. Sommaren 1955 upptar listan över A-kåren 13 och över B-kåren 11 man³⁾. Stuveriarbetarna fördröjer om möjligt nyrekrytering i den ordinarie kåren för att om möjligt skapa jämnare arbetsförhållanden. Detta medför små kårer innebär en svaghet för stuverinäringen. Ibland får fartyg onödigt lång väntetid på grund av brist på arbetskraft, och kostnaderna ökar betydligt. Extra arbetskraft måste anlitas, ibland upp till 30 man. Först försöker man skaffa ytterligare arbetskraft från Yttersjöområdet. Budet går till småbrukarna, men även traktens »största» bönder får arbetstillfällen. Dessa senare är emellertid inte alltid villiga att ta stuveriarbete, och under slätter och skörd kan nog en-

1) Stuveriarbetaren Gottfrid Nilsson.

2) Kollektivavtal mellan Umeå Stuveri AB och Svenska Transportarbetarförbundets Avd. n:r 137.

3) Transportarbetarförbundets avd. n:r 137.

dast mycket lockande ackord slita dem från jordbruket. Vidare kan folk eventuellt anskaffas genom arbetsförmedlingen. Då kanske man emellertid inte alltid får tag i karlar, som stoppar för det tunga arbetet. Trots svagheten med små fasta kårer måste arbetsgivarparten godkänna systemet. Om kårerna utökades, så att förtjänsten fördelades på flera individer, skulle årsmedelförtjänsten sjunka, stuveriets betydelse som binäring minska, och åtskilliga skulle med säkerhet skaffa sig arbete på annat håll. En sådan utveckling önskar icke arbetsgivarparten, som är mycket nöjd med den fasta kåren av dugande stuveriarbetare, och som vet att »Yttersjöområdet» i händelse av anhopning av arbete på kajen, kan erbjuda en rätt ansenlig arbetskraftsreserv.

Stuveriarbetarnas första fackförening i Umeå bildades år 1900. Den blev emellertid kortlivad och upphörde 1910. År 1920 kom så den fackförening, Svenska Transportarbetarförbundets avd. n:r 137, som än i dag är verksam.

I början av 1900-talet förekom endast timpenning, men så småningom ersattes detta avlöningssystem alltmer av ackordslön. Numera utföres de allra flesta arbetena på ackord.¹⁾

»Yttersjöarna» har även under en stor del av 1900-talet skött stuveriet på sitt eget lilla sätt, även om liknande system praktiserats i en del andra norrlandsstäder. Ända fram till 1950 var stuveriarbetarna så uppdelade, att kommissionärerna svarade för ombordsarbetena, medan »Yttersjöarna» i den fasta kåren själva, som ett kooperativt lag, skötte lossning och ilandförande. Några av de äldsta »Yttersjöarna» gjorde med skepparen eller mottagaren upp priser för lossningen och satte sedan sina mannar i arbete. De »äldste», oftast tre till antalet, erhöill för extra arbete i samband med uppgörelser och utbetalandet av löner en extra utdelning av 3%²⁾ av vad lossningen inbringade. De »äldste» hade bestämda firmor, åt vilka de alltid skötte lossningen. Några skriftliga överenskommelser fanns inte, utan allt gjordes upp muntligt.

1) Kollektivavtalet.

2) Stuveriarbetaren Gottfrid Nilsson.

Det kooperativa laget utbetalade löner utan kvitton, och någon kontroll av vad olika stuveriarbetare tjänade fanns inte. Arbetet bland de extra stuveriarbetare, som anlätades, fördelades ofta inte alltid så rättvist. De »äldste» hade alltid först arbete åt de stuveriarbetare, som för dem var lättast tillgängliga. Några extra stuveriarbetare ansåg även att det »kooperativa laget» tog för stor vinst, vilket minskade arbetslönerna. Systemet med kooperativa lag inom stuveriet har nästan helt försvunnit i Sverige och finns nu år 1955, endast kvar i Örn-sköldsvik.¹⁾

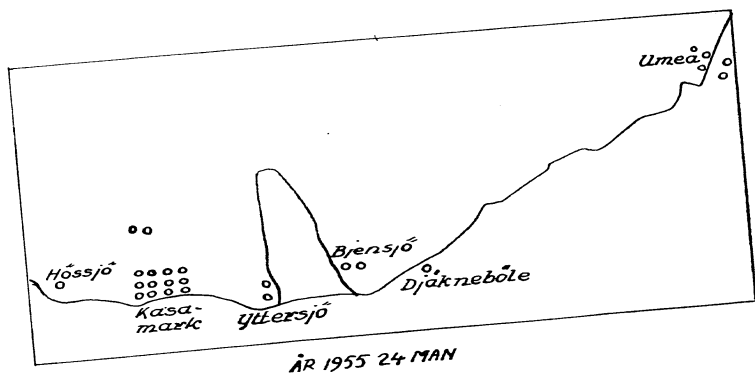
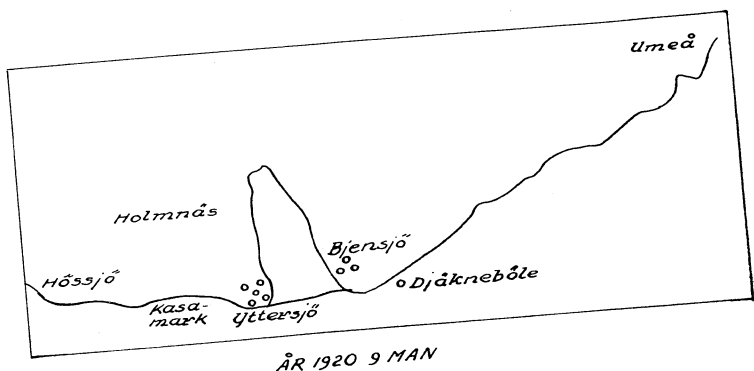
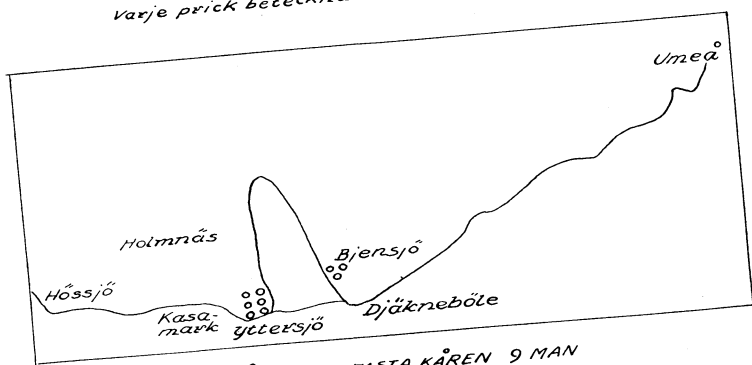
För Umeås del började ett nytt skede år 1950, då kommissionärerna med en del större firmors stöd lyckades få grepp om landarbetena. Detta betydde en bättre samordning av arbetet, och det nybildade stuveribolaget kunde med sina bättre resurser rationalisera arbetet och minska arbetskostnaderna. Från det kooperativa laget restes invändningar. De såg med missnöje på hur stuveribolaget övertog en del av deras vinst. Inte mindre än fyra av de äldsta stuveriarbetarna slutade nu sina anställningar. Genom rationalisering av arbetet har dock lönerna i stort sett bibehållits eller t. o. m. ökat, och fördelningen av arbete har säkerligen blivit rättvisare. då det nu noga kontrolleras, att alla fasta stuveriarbetare beredes lika många arbetstillfällen. Antalet fasta stuveriarbetare har ju också utökats betydligt. (Se kartan sid. II). Kommissionärerna bildade år 1950 Umeå stuveri AB och är medlemmar i Svenska arbetsgivareföreningen. Detta har även givit kommissionärerna ett stöd, och innebär, att de har en kraftig organisation bakom sig, ett avtal med arbetarna och större möjligheter att hävda sig, om arbetarsidans krav ev. skulle synas för hårda.

Stuveriet under 1900-talet.

I början av 1900-talet dominerade som nämnts bönder från Yttersjö by bland stuveriarbetarna. Inom familjerna fanns stora

1) Ombudsman Flenström i Sv. Transportarbetarförbundet.

DE FAST ANSTÄLLDA STUVERNAS BOSTADS-
ORTER UNDER OLIKA ÅR.
Varje prick betecknar en stuvare

stuveriarbetarna kunde nu påräkna skjuts, och härbärgena vid kajen hade spelat ut sin roll. År 1927 öppnades en busslinje till Hössjöäng¹⁾, och den gav ett bättre färdmedel till de förut sämre lottade extra stuveriarbetarna. När arbetstillfällena varit goda har bussar abonnerats och kört arbetarna till och från staden. De moderna trafikmedlen har givit något bättre möjligheter för jordbrukets skötsel. Då arbetstiden vid kajen nu är 6.45—16.45 kan »Yttersjöarna» vara hemma vid 17.30-tiden, och en del jordbruksarbete hinns då med på kvällen.

Man kan nog påstå, att stuveriarbetartransporterna åtminstone i någon mån bidragit till att göra busslinjen lönsam. Konkurrerande bussföretag finns emellertid nu, och tidtabellernas utformning har påverkats av stuveriet.

År 1917 fick man den första telefonen i Yttersjö. Besked om arbete nådde nu lätt till bygden. Nu sker kallelse så, att ett par av de äldsta stuvorna får sin telefon delvis bekostad av stuveribolaget, och dessa ser då till, att arbetare kallas. Den stora krisen i början på 1930-talet hotade för ett par år »Yttersjöarnas» hegemoni inom stuveriet. Massor av arbetslösa började driva omkring på kajen, beredda att t. o. m. tillgripa våld för att skaffa sig arbete. En ny kommissionär började samtidigt sin verksamhet. Hos honom fick en del »löst» folk anställning, medan »Yttersjöarna» fortfarande hade greppet om den »äldre» kommissionärens arbeten. Umeå stads styresmän gjorde även ett försök att få bort »Yttersjöarna» för att vid stuveriet kunna sysselsätta stadens arbetslösa.²⁾ Transportarbetarförbundet stödde emellertid »Yttersjöarna» och stadens aktion misslyckades. Numera torde stadens fäder vara nöjda med att saken utvecklades på ovan antytt sätt. Om det lyckats dem att få bort »Yttersjöarna» och ersätta dem med arbetare från staden, hade nu förefunnits det problemet, hur man under stuveriets »dödsång» skulle sysselsätta dessa arbetare. Men åren gick, tiderna blev bättre, och

1) Omnibusägare Oskar Höglund.
2) Ombudsman Flenström.

barnkullar. Då extra arbetskraft erfordrades togs först stuveriarbetarnas fullvuxna barn. Personer utanför »stuvarläktena» hade ytterst svårt att få anställning. Vid denna tid fanns konkurrenter om arbetet på kajen, men »Yttersjöarna» hade förtur. De hade visat sig betydligt pålitligare än annan arbetskraft, som kunde påräknas för detta arbete. Särskilt uppskattade var de kanske därigenom, att de i arbetet visade en för stuveriarbetare sällsynt nykterhet. Skötsamhet i arbetet utmärker fortfarande »Yttersjöarna». Under seklets första år fanns ingen landsväg mellan Yttersjö och staden. Denna blev färdig först 1903. Dessförinnan gällde det för arbetarna att med knyte på ryggen traska den långa vägen till staden på en smal körväg. Arbetet började kl. 6, så det gällde att starta vid ½3-tiden. När det var gott om arbete kunde man inte färdas den långa vägen varje dag utan fick logi i primitiva lokaler på kajen. Somliga fick väl ligga i en säng, men andra sträckte ut sig på golvet. Hemma på gården styrde och ställde husmodern med barnens hjälp. Efter några dagar kom kanske husbonden hem. Men det gällde att hålla sig underrättad om, när arbete fanns att påräkna. Budskapare sändes då och då till staden, och när båt nalkades, gällde det att springa hem och underrätta kamraterna. Ibland dröjde emellertid båtarna. Då låg »Yttersjöarna» i staden och väntade. Under väntetiden togs ofta arbete hos någon jordbrukare i Umeås närhet, men båtarnas ankomst bevakades noga. När landsvägen kom till, blev det lättare att ta sig till arbetet. Till en början var trafikmedlet hästskjuts med någon av byns kvinnor som kusk. Men omkring 1908—10 började en och annan stuveriarbetare att skaffa sig något så modernt som cykel. Detta gav dem möjlighet att åka hem varje kväll. De äldsta använde emellertid inte detta färdmedel utan fortsatte att gå eller att åka hästskjuts. Så småningom kom bilarna. I slutet av 1920-talet¹⁾ hade en av »Yttersjöarna» inköpt bil och snart anskaffades ännu en. De flesta av de ordinarie

1) Stuveriarbetaren Edvard Forsberg.
2) Omnibusägaren Oskar Höglund.

»Yttersjöarna» tog åter hand om allt stuveriarbete. Arbetsgivareparten ville även ha lugnare förhållanden och genom att alltid anlita »Yttersjöarna», löper livet vid Umeå inre hamn åter i traditionella spår. Av dem, som på 1930-talet hann åter i traditionella spår, finns nu endast en kvar, och han har inrättat sitt liv ungefär som »Yttersjöarna» och skaffat sig en jordbit, som han pysslar om på stuveriets »mellantider».

Släktskapens betydelse för anställning inom stuveriet.

Som ett säregel drag hos stuveriet i Umeå inre hamn, måste man väl beteckna den omständigheten att ett par släkter spelat en fullständigt dominerande roll för arbetarrekruteringen. Mellan prämgängets medlemmar vid 1900-talets början rådde ett mycket starkt släktskapsband. Tre av dem var bröder, dessa hade en kusin med, och en femte stuveriarbetares fru var även kusin till bröderna. Denna släkt har även senare spelat en dominerande roll. På 1920-talet synes sju av prämgängets nio medlemmar ha tillhört nämnda släkt. De två inflytelserikaste släkterna har även bildat kärnan i det kooperativa laget och fullständigt reglerat nyanställningarna. Det var fram till år 1950 nästan omöjligt för en person utanför dessa släkter att komma in i det fasta laget. Om någon slutade sin anställning, blev det oftast dennes äldste son, som kom in i stället. Vid behov av extra arbetskraft togs i regel även denna först inom släkterna, och endast när denna reserv ej räckte, fick andra bönder i trakten erbjuda om arbete. Möjligheten för dessa senare att få någon jämnare sysselsättning vid kajen var ytterst begränsad, och man kan nog utan överdrift säga, att arbetstillfällena avtog allt eftersom släktskapen avtog.

Rekruteringsgränserna för stuveriet har allt mer flyttats ut. (Se kartan sid. 115). Någon av stuveriarbetarna har kanske köpt sig ett hemman i någon annan by, eller också har någon hemmansägare från en närliggande by genom giftermål med en stuveriarbetardotter lyckats ta sig in i »skräet».

Fortsättning följer 1995.

Evigt Nyområde

Nedanför Jan Persberget på Bjen-sjöns södra sida ligger det, området som av ortsbefolkningen kom att döpas till "nyområdet". Med stort intresse följdes den byggnation av de ca 17 hus som skulle förnygra och förnya byn Yttersjö och därmed bli garanterna byskolans fortsatta existens. Som varande en av nybyggarna var det en härlig känsla att känna ortsbefolkningens intresse och stöd.

Till ett område som långt, långt tillbaka låg under vatten (Jan Persberget visar tydligt strandlinjen vid olika tidsperioder) kom alltså i slutet av 70-talet och början på 80-talet, ett antal familjer ditflyttande till sina nybyggda hus. Det som tidigare varit skog, där vitterkör iakttagits och där skolbarnen åkte sina skidtävlingar eller passerade på sin väg till tjärdalen, där blev nu liv och rörelse.

Familjerna Näslund och Karlsson såg sig snart omgivna av nybyggen, dock på ett sådant avstånd som gjorde att integriteten inte hotades.

Den lilla byskolan, som var färdigbyggd 1932, fylldes av allt fler förväntansfulla barn, allteftersom tiden gick. Snart fick inte alla plats inom dessa väggar och 1986 kompletterades den med en barack innehållande två klassrum.

Nyområdets produktion var inte ensam skyldig till detta, utan det sammanföll med ytterligare nybyggnationer och generationsväxling i äldre bebyggelse.

1987 gjordes en förlängning av Tjärdalsvägen och ytterligare hus tillkom.

Bland de familjer som flyttade till "Nyområdet" hade sju stycken sina rötter i byn eller i dess omejd. De övriga kom att bygga här eftersom de stod på tur i kommunens tomtkö och insåg området alla fördelar, närhet till skog och sjö, en levande byskola samt lagom pendelavstånd in till arbeten i Umeå.

Byggnadstiden, med gemensamma praktiska bekymmer förde oss "nybyggare" samman. De första åren var grillfesterna på gatan många, badplatsen röjdes fram med gemensamma krafter och lekparken där blev byns midsommarfirande hålls, tog då form.

Tjärdalens fritidsförening föddes för att skapa samhörighet mellan alla i nejden boende.

Efter 15 år är den gemensamma aktiviteten på ett annat plan. Skötsel av lekparken, anordnande av någon byafest samt bemärkelsedagar är i stort sett de samlade kraftanstängningar som görs. I övrigt tar familj och släkt allt större tid i anspråk. Men alla gläds åt de gemensamma aktiviteter som fortlever eftersom vi delar många erfarenheter som binder oss samman.

Några hus har bytt ägare några tillkom väsentligt senare än den första bebyggelsen och därför har en viss förnygring skett. Gemensamt för oss alla, oavsett ålder, är att vi trivs både med området och med varandra. Här bor människor med många kompetenser och kontakter som vi, som grannar, har tillgång till.

Fortfarande finns vissa visioner. Ett elljusspår, ett kafé eller en byapub, samt en bättre kollektivtrafik önskar några. Drömmen om sommarvatten från sjön lever fortfarande hos andra. För Ernst och Viola Näslund har ny-

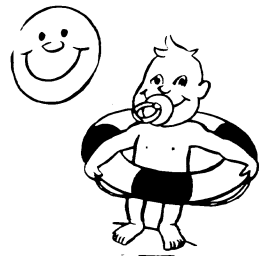
området inneburit många nya vänner. Områdets barn har strömmat till när traktorn kommit fram eller vedkapning varit på gång. Många barn har även suttit hos tant Viola i köket och pratat eller tittat på deras kattungar. Några vänner har de dock förlorat på kuppen. Ett ringduvepar tyckte det blev för stökigt och flyttade och mängden ekorrar reducerades när Tjärdalsvägen fick sin förlängning.

Genom skolans försorg och då främst eldsjälens Hans-Erik Näslund, har den gamla tjärdalsplatsen väckts ur sin historiska slummer. Varje vår bränns där en minitjärdal och historiens vingslag fascinerar barnen och ger gatunamnet Tjärdalsvägen dess rätta innebörd. Tjärdalen som plats för skolbarnens aktiviteter blir även det en historiens upprepning. Den gamla kalkkällan i tjärdalens närhet med vattenledning av urholkade trästockar kan även den då uppmärksammas och för en stund förflytta bygdens barn från plaståldern.

Den 20 jan -79 kom fam Lindberg som första bosättare. Från den 1 februari samma år har Yttersjö varit underteknads hemadress, ett steg i livet som inte ångrats. Steget togs för barnens skull, för att ge dem den start i livet som innebär gemenskap i stället för anonymitet, närhet till och därmed respekt för allt levande, samt den lilla skolans alla fördelar. Steget togs för barnens skull men att bo så här har även gett oss vuxna den näring vi så väl behöver för att orka fullfölja våra uppgifter.

På Nyområdet står i dag 25 hus. Grönskan runt husen visar att det med rätta inte kan kallas Nyområde. Men ortsbefolkningens namngivning för ett 15-tal år sedan kräver av både befolkning och bebyggelse att försöka bibehålla områdets fräschör.

Från Ny-området
Grethel Jansson

BJENSJÖNS FISKEVÅRDSOMRÅDE

Nu jett je få vetta hörrä hä gick sedan...

Dem å je söm minns nanting kôm no ihög att i fjol vare tal om att ve skull frest om få na mer kalk ti sjön.

Nu vort hä ju ingenting borti kalkningen i fjol om vorn, ådä kommun fundere för läng om dem skull vara sä hjalp oss ve tölv tusn ti köstnen, å innan dem hadd fundere färdet sä hadd is'n blattnä opp.

Å så lånt ve penninga å'n Sigvard för å köp oss nan sörlannsfisk. Ve hadd ju hört sä myttje gött(!) om gös'n å att han skull könna trives ti Bjensjön. Jaha, sä gick ju sömmarn (eller lang-trettandasblia söm ve fick i ställe för sömmarn i fjol), å ja ring å farke fiskodlarn i Dylta Bruk att dem skull då skönn sä kömma ve fiskpjasara innan sjön hinne frys söm förene höst'n. Sä äntligen'n möra i oktober kömma bil'n ve gösyngla. Rejsa hördes ha gått ba bra, sä när söm på sist bit'n frön Stunäsvegasketele, då hadd dem visst vorte mer hövvuvill än på hele vegen.

Nohlavinn han jer kall varna han än blås...

Halvnie om möran hadd ve stämt träff i Yttersjö åtel Egon's båtlänningen, hä va'n Sigvard å'n Harry å

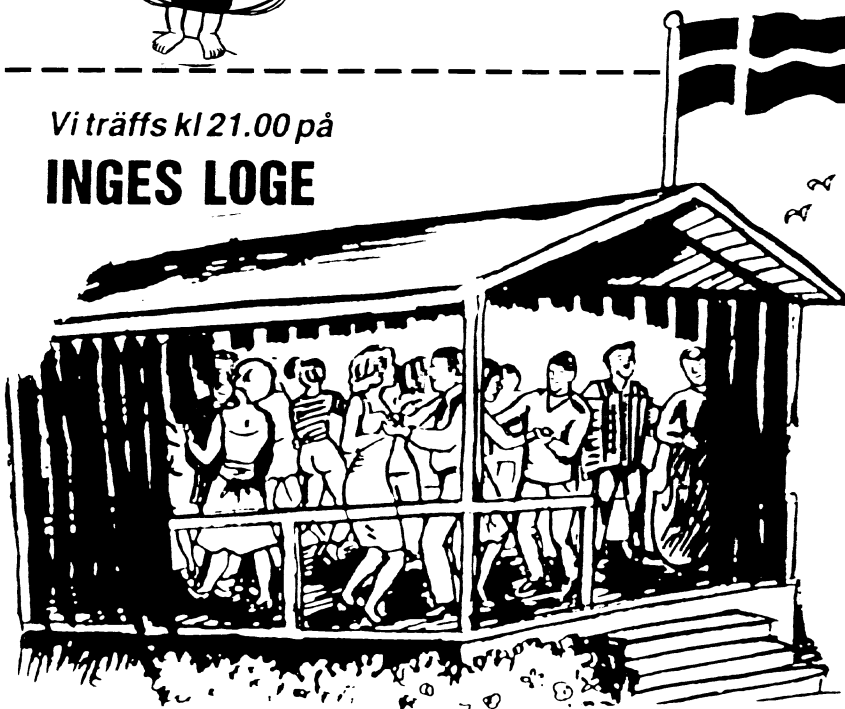
Simskola i Yttersjö v 28, 29 o 30

Lär dig eller bli bättre på att simma i sommar i lek & plask, nybörjargrupp eller fortsättningsgrupp.

Du kan vara med i en eller två-tre veckor. Syskonrabatt.

Ställ frågor eller anmäl dig på tel 14 71 89 Stig Björklund.

Vi träffs kl 21.00 på
INGES LOGE

Från Nyområdet

**KL 20.30 GÅR TRAKTORN MED LÖVAD
SKRINDA TILL INGES LOGE.**

'n Egon o jag. Vere var sämsta tänkbara, hä blåst nordostle vind rätt på lann, å fiskstackara söm kömme borti slangen frön biln fick int na vidare mottagande. Hä vart "förluster i döda o sårade" söm hä bruk stå i tinninga å hä påmint nästan om lannstigningen i Normandie för 50 år sedan, fast tvärtöm...

Nu jer dem i alla fall ti sjön. Om ba harta klara sä, å natur'n få ha sin gång sä bohl ve könna få si dem om å par år.

Hä vill ba onnes för oss ve kalkninga...

För vintern fick vi int klart ve penninga å nu i vinter vort hä aller nan is söm bar, sä nu jere lik väl ogjort. Ve hall på vahl sä less på å görm ve hinna, sä ve vill ba öghel åt alltihopen...

Nu hadd Lantmanna löva skaff nagen söm skull kalk nu i sömmar. Hä var ejn nohlanet söm ha två stora flötana, å på dem ställ'n'n bannvagn å'n kalkspridar å sä körn hele ekipage runt sjön ve'n utombordar.

Ja tyckt hännå låte söm å rappel, säg om han tapp hele masjinerie åt sjön!!! Då få ve ha alltihopen nea sjöbött'n dell å förarges på i allt framti, då ve fast'n ve fiskereskapen...

Näe, hä jett få va delles åt vintren igen...

I fjol gall hä int...

å få ne dell å gå ihop för oss ve inkösten å köstnen. Hä skull ju gå bra myttje bättre om ve fing all byssbon runt sjön å löjs fiskkortä. Hä köst ju int mer än ått kronor ve gästtillägge, å ja tyck int hä skull behöva swi sä olicklet...

Men nu gäll hä...

int klara sä jarna. För nu fundér ve på om skriv opp namna på tyvfiskara å sätt opp dem på anslagstavlen runt sjön, ja namna vill säj...

Fast no vor hä ju

bra myttje roligare om dem ville vara nalta solidarisk å bidra ve den där slant'n söm ju helt å hållet går åt dell å underhåll vatt'nkvaliten å fiskebestänne!

Ja tro no att meste å dem

vill ta på göra rätt för sä, sen dem ha tänkt etter nan sinner. Ba dem int gör söm komungöbba å fundér för läng...

Jaha nu jere snart missömre igen...

å ja köm sä vähl ihög hörrä hä va om missömmaräfte då man var bån. Då fick man hjalp pappa å hagg å dra hem björken å ha kring fastubron, å sä nager söm var nalta smeder å göra en lövsal borta. Denna satt man om missömmarkväll å lätte myggen eta sä medan man kalasa på Tomtebrus å na kex eller pepparkaku. Å stassbon kömma ve Höglunns buss'n å hört åt he dem skull få tälta ti björklönn åtell sjön. Ve försto aller hörrä dem överlevd ti knort'n å elände...

Myggen jer sä åtminstone lik...

om än myttju anne ha vorte annars, å nu ska je hava en trevle missömmar å sitt uta sjön å mejt flitet sä att je få nan avkastning på fiskekorte söm je ha betala... å dessutom få ve hoppas att hä vahl na solskindagana å na törver söm pass både dell slötana å dell å slö dank...

Bjensjö i juni 1994

BJENSJÖNS
FISKEVÅRDSOMRÅDE

Sven Eriksson
ohlförande